

INFORMACJE OGÓLNE

1)	Nazwa kierunku studiów	Instrumentalistyka/specjalność gra na organach
2)	Poziom studiów	I stopień
3)	Profil studiów	ogólnoakademicki
4)	Forma lub formy studiów	stacjonarne
5)	Liczba semestrów	6
6)	Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	180
7)	Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat
8)	Odniesienie do misji i strategii Uczelni oraz relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów	Absolwenci uzyskują wykształcenie na najwyższym poziomie, doświadczenie zawodowe i wszechstronną wiedzę. Uczelnia stara się kształtować charaktery i postawy twórcze w duchu patriotyzmu i poczuciu odpowiedzialności za kształt polskiej kultury narodowej, w tym za edukację artystyczną, co jest zgodne z misją Uczelni. Rozwijające się talenty studentów pozwalają na podjęcie przez nich szeroko pojętej działalności artystycznej i współuczestniczenie w kształtowaniu otoczenia społeczno-gospodarczego.
9)	Język, w jakim prowadzone są studia	polski
10)	Łączna liczba godzin zajęć	1620
11)	Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	174 pkt ECTS
12)	Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejsza niż 5 pkt ECTS – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	5 pkt ECTS
13)	Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć do wyboru (nie mniej niż 30% ogólnej liczby punktów ECTS)	54 pkt ECTS
14)	Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego (w przypadku studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich prowadzonych w formie studiów stacjonarnych)	60 godz.
15)	Łączna liczba punktów ECTS przypisana do zajęć związanych z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach do których przyporządkowany jest kierunek studiów, uwzględniających przygotowanie studentów do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności	128 pkt ECTS (przedmioty: 1-14, 17-22)
16)	Wymiar, zasady i formy odbywania praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS przypisana do praktyk	Liczba godzin – 180 Czas trwania – sem. I-VI Punkty ECTS – 6 Sposób realizacji oraz warunki przystąpienia do realizacji praktyk. Realizacja przedmiotu praktyka estradowa w każdym semestrze jako minimum zakłada: 1. udział w dwóch audycjach klasowych organowych lub kameralnych wraz z obowiązkową prezentacją wykonywanego repertuaru i omówieniem klasowym.

		<p>2. wysłuchanie 2 koncertów wydziałowych (preferencję mają koncerty katedralne) lub kursów mistrzowskich udokumentowanych w postaci recenzji, przedłożonych pedagogowi prowadzącemu oraz obowiązkowo załączonych do indeksów podczas kolokwium i egzaminów</p> <p>3. na prośbę studenta dziekan może zaliczyć przedmiot częściowo lub w całości na podstawie udziału solowego lub kameralnego w koncertach, konkursach kursach, master-class oraz uwzględniając akompaniowanie innym studentom podczas egzaminów, kolokwium, przesłuchań, konkursów, itp.</p>
17)	Warunki ukończenia studiów	Paragraf 30 Regulaminu Studiów – Uchwała Senatu 29/201/2019

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Nazwa kierunku studiów i kod programu		Instrumentalistyka specjalność gra na organach
Poziom studiów		I stopień (6 poziom)
Profil studiów		ogólnoakademicki
Opis zakładanych efektów uczenia się dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia uwzględnia uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomu 6 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 z późn. zm.) oraz charakterystyki drugiego stopnia dla poziomu 6 określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 2218) w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.		
Symbol kierunkowych / specjalnościowych efektów uczenia się	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK*
WIEDZA		
P6_ORG_W_01 (ORG_I)	Posiada ogólną znajomość literatury muzycznej, ze szczególnym uwzględnieniem repertuaru organowego i kameralnego z udziałem organów.	P6S_WG_02_Sz
P6_ORG_W_02 (ORG_II)	Posiada znajomość elementów dzieła muzycznego i wzorców budowy formalnej utworów.	P6S_WG_03_Sz
P6_ORG_W_03 (ORG_III)	Posiada ogólną wiedzę na temat historii muzyki, stylów muzycznych oraz związanych z nimi tradycji wykonawczych oraz znajomość publikacji, wydawnictw, nagrań, wiedzy internetowej dotyczących sztuki muzycznej, a zwłaszcza zagadnień związanych z muzyką organową, potrafi analizować je i właściwie interpretować.	P6S_WG_01_Sz
P6_ORG_W_04 (ORG_IV)	Rozpoznaje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowania.	P6S_WG_06_Sz
P6_ORG_W_05 (ORG_V)	Ma świadomość zależności pomiędzy zapisem a sposobem realizacji i interpretacji dzieła muzycznego.	P6S_WG_04_Sz
P6_ORG_W_06 (ORG_VI)	Zna podstawowe wzorce leżące u podstaw improwizacji organowej.	P6S_WG_06_Sz
P6_ORG_W_07 (ORG_VII)	Zna podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego i problematykę dotyczącą finansowych i prawnych aspektów zawodu artysty.	P6S_WG_07_Sz
P6_ORG_W_08 (ORG_VIII)	Zna podstawowy repertuar instrumentów pokrewnych - fortepianu i/lub klawesynu.	P6S_WG_02_Sz
P6_ORG_W_09 (ORG_IX)	Posiada podstawową wiedzę w zakresie budowy organów oraz rozwoju historycznego konstrukcji instrumentów.	P6S_WG_04_Sz
P6_ORG_W_10 (ORG_X)	Dysponuje podstawową wiedzą w zakresie harmonii i gry liturgicznej dotyczącą kształtowania akompaniamentu w różnych stylach muzycznych.	P6S_WG_03_Sz

UMIEJĘTNOŚCI		
P6_ORG_U01 (ORG_XI)	Dysponuje umiejętnościami niezbędnymi do świadomego tworzenia i realizowania własnych koncepcji artystycznych dotyczących interpretacji dzieł muzycznych, w oparciu o swoją indywidualność oraz w zgodzie z obowiązującymi tradycjami wykonawczymi. W sposób świadomy potrafi korzystać ze swojej intuicji, emocjonalności i wyobraźni dla wyrażania ekspresji artystycznej.	P6S_UW_08_Sz
P6_ORG_U02 (ORG_XII)	Posiada umiejętności wykonywania repertuaru organowego i kameralnego z udziałem organów w różnych stylach.	P6S_UW_08_Sz
P6_ORG_U03 (ORG_XIII)	Potrafi dobierać właściwe środki wykonawcze i ogólnomuzyczne służące interpretacji oraz stosować podstawowe kryteria stylistyczne w wykonywanych utworach, kierując się przy tym obowiązującymi kanonami wykonawczymi.	P6S_UW_08_Sz
P6_ORG_U04 (ORG_XIV)	Jest przygotowany do współdziałania w zespołach kameralnych jako organista.	P6S_UW_10, 11
P6_ORG_U05 (ORG_XV)	Wykazuje umiejętność ciągłego rozwoju i doskonalenia warsztatu instrumentalnego.	P6S_UU_13_Sz
P6_ORG_U06 (ORG_XVI)	Przyswoił sobie dobre nawyki dotyczące techniki i postawy, umożliwiające operowanie ciałem podczas gry w sposób najbardziej wydajny i bezpieczny z punktu widzenia fizjologii. Stosuje efektywne techniki ćwiczenia.	P6S_UW P6S_UU_13_Sz
P6_ORG_U07 (ORG_XVII)	Posiada biegłość słuchową w zakresie rozpoznawania, opanowania pamięciowego i operowania materiałem muzycznym. Potrafi właściwie odczytać tekst nutowy i zrealizować go w postaci materiału dźwiękowego kontrolując różne jego elementy, odnaleźć i przekazać idee zawarte w utworze oraz jego formę.	P6S_UW_09_Sz 10_Sz
P6_ORG_U08 (ORG_XVIII)	Korzystając z ogólnej wiedzy humanistycznej posiada umiejętność ustnej i pisemnej wypowiedzi na tematy dotyczące interpretacji muzyki, szczególnie organowej, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych oraz literatury fachowej.	P6S_UK_14_Sz
P6_ORG_U09 (ORG_XIX)	Potrafi stosować właściwe formy zachowań podczas występów oraz wykazuje umiejętność radzenia sobie z różnymi stresowymi sytuacjami wynikającymi z publicznych prezentacji. Wykazuje umiejętność budowania relacji z publicznością oraz elastyczność w dostosowaniu się do różnych specyficznych okoliczności towarzyszących występom publicznym.	P6S_UK_15_Sz
P6_ORG_U10 (ORG_XX)	Opanował podstawy warsztatu kompozytorskiego w zakresie kontrpunktu, polifonicznych form imitacyjnych i form swobodnych oraz harmonii. Posiada podstawowe umiejętności improwizacji pozwalające na kształtowanie i tworzenie muzyki w sposób umożliwiający odejście od zapisanego tekstu nutowego. Ma podstawową umiejętność realizacji partii basso continuo na instrumencie klawiszowym.	P6S_UW_12_Sz
P6_ORG_U11 (ORG_XXI)	Posługuje się nowożytnym językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P6S_UK_09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
P6_ORG_K01 (ORG_XXII)	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, doskonalenia swojego warsztatu oraz pogłębiania wiedzy teoretycznej i praktycznej w dziedzinie gry na organach, kierując się wewnętrzną motywacją i rozwijaniem własnych idei i koncepcji artystycznych. Jest zdolny do rozwiązywania problemów wykorzystując intuicję, wyobraźnię i zdolność twórczego myślenia.	P6S_KR_16_Sz
P6_ORG_K02 (ORG_XXIII)	Jest gotów do gromadzenia, analizowania i interpretowania informacji dotyczących gry na organach oraz stosowania krytycznej argumentacji. Potrafi samodzielnie podejmować i organizować prace artystyczne oraz wykażać się obiektywizmem w ich ocenie. Potrafi organizować pracę własną lub zespołową w ramach projektów artystycznych. Potrafi współdziałać w dużym zespole wykonawczym.	P6S_KR_17_Sz

P6_ORG_K03 (ORG_XXIV)	Dbą o najwyższy poziom artystyczny występów i publicznych prezentacji, w których bierze udział, wykazując się umiejętnością adaptacji do zmieniających się warunków. W sposób świadomy kontroluje swoje emocje i zachowania, potrafi panować nad stresem estradowym.	P6S_KO_18_Sz P6S_KR_18_Sz
P6_ORG_K04 (ORG_XXV)	Jest zdolny do refleksji na tematy artystyczne, naukowe, społeczne i etyczne w kontekście własnej pracy twórczej. Zajmuje krytyczne stanowisko w odniesieniu do produkcji artystycznych własnych i innych osób.	P6S_KO_19_Sz P6S_KR_19_Sz
P6_ORG_K05 (ORG_XXVI)	Posiada umiejętność komunikacji, współpracy i integracji z innymi osobami podczas realizacji zadań organizacyjnych i artystycznych w obszarze szeroko pojmowanej kultury. W sposób świadomy i profesjonalny umie zaprezentować własną działalność artystyczną.	P6S_KO_20_Sz P6S_KR_20_Sz
P6_ORG_K06 (ORG_XXVII)	Potrafi posługiwać się fachową terminologią z zakresu muzyki i edukacji, zgodnie z dyscypliną artystyczną.	P6S_KO_20_Sz P6S_KR_20_Sz
P6_ORG_K07 (ORG_XXVIII)	Ma ogólną orientację z zakresu liturgiki i teologii katolickiej i protestanckiej, dzięki którym może swobodnie poruszać się po zagadnieniach muzyki w liturgii, w tym zakresie organizować pracę swoją i innych.	P6S_KR_17_Sz

*Sz – odniesienie do charakterystyk II stopnia PRK dla dziedziny sztuki

Modyfikacje (Małgorzata Trzaskalik-Wyrwa):

1. 03.02.2017 korekta numeracji i symboli w odniesieniu do PRK.
2. 21.05.2018 korekta pokrycie EK z planem studiów.
3. 30.08.2019 korekta numeracji i symboli zgodnie z wytycznymi UKJK.

PROGRAM STUDIÓW NA KIERUNKU INSTRUMENTALISTYKA

2019/2020

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA - HARMONOGRAM REALIZACJI PROGRAMU STUDIÓW

kierunek studiów: INSTRUMENTALISTYKA
specjalność: GRA NA ORGANACH

studia pierwszego stopnia, stacjonarne - 3 lata (6 semestrów)

obowiązuje od roku akademickiego 2019/2020

lp.	status zajęć	Nazwa zajęć	kod efektu uczenia się wg opisu programu	Formy zaliczeń obowiązujące po semestrze			Liczba godzin zajęć				Rozkład godzin zajęć (semestr=15 tygodni) i punkcja ECTS												rodzaj zajęć	
				zaliczenie	kolokwium	egzamin	liczba godzin	punkty ECTS	Forma zajęć				rok I		rok II		rok III							
									wykład	warsztaty / seminarium	ćwiczenia / lektorat	I semestr	II semestr	III semestr	IV semestr	V semestr	VI semestr							
godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS	godz.	ECTS							
105 GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH																								
1.		Organy	I,IV,V,XI,XII,XV,XXI,XXII	6	1,3	2,4,5	180	54	180			30	9,5	30	8,5	30	8,5	30	8,5	30	10	30	9	Ind.
2.		Kameralistyka	I,V,XI,XIV,XXIII		5	6	120	14	120							30	3	30	3	30	4	30	4	Ind.
3.		Kontrapunkt z fugą	VI,XX	3		4	60	4	60							30	2	30	2					Gr.
4.		Harmonia z ćwiczeniami	X,XX	1		2	60	4	30		30	30	2	30	2									Gr.
5.		Improwizacja	VI,XX	5		6	30	4	15		15									15	2	15	2	Ind.
6.		Realizacja basso continuo	VI,X,XII,XX	5		6	30	2	15		15									15	1	15	1	Gr.
7.		Propedeutka kompozycji	VI,X,XX	5		6	60	4	60											30	2	30	2	Gr.
8.		Chorał gregoriański	X,XXVIII		1	2	30	2	30			15	1	15	1									Gr.
9.		Hymnologia protestancka	X,XXVIII		3	4	30	2	30						15	1	15	1						Gr.
10.		Wykład monograficzny	I,II,III		5	6	30	2	30											15	1	15	1	Gr.
11.		Gra liturgiczna	VI,X,XXVIII	1,3		2,4	60	4			60	15	1	15	1	15	1	15	1					Gr.
12.		Zagadnienia wykonawcze muzyki dawnej	III	3		4	60	4		60					30	2	30	2						Gr.
13.		Organoznawstwo	IX	5		6	30	2		30										15	1	15	1	Gr.
14.		Organy - seminarium*	I,II,III,XII	1,3,5			45	3		45		15	1			15	1			15	1			Gr.
30 GRUPA ZAJĘĆ PODSTAWOWYCH																								
15.	ob.	Chór / Orkiestra	XXIII		1-4		120	8		120		30	2	30	2	30	2	30	2					Gr.
16.		Kształcenie słuchu	XVII		1,2,3	4	120	6	120			30	1,5	30	1,5	30	1,5	30	1,5					Gr.
17.		Historia muzyki z literaturą	I,III	1,3		2,4	120	8	120			30	2	30	2	30	2	30	2					Gr.
18.		Historia form i stylów muzycznych	I,II			4	30	2			30									30	2			Gr.
19.	ob.	Fortepian / Klawesyn	V, VIII	1,3,5		2,4,6	90	6		90		15	1	15	1	15	1	15	1	15	1	15	1	Ind.
39 GRUPA ZAJĘĆ OGÓLNYCH																								
20.		Seminarium pisemnej pracy dyplomowej	XVIII,XXVII	5			15	1		15										15	1			Gr.
21.	ob.	Konsultacje pisemnej pracy dyplomowej	XVIII	6			0	4		0													4	Ind.
22.		Fizjologia muzyki	XVI	1			30	2	30			15	1			15	1							Gr.
23.		Podstawy prawa autorskiego	VII		5		15	2	15											15	2			Gr.
24.	ob.	przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub społecznych	XVIII,XXVII			zgodnie z KPF	75	5	75			30	2	30	2	15	1							Gr.
25.	ob.	język angielski / niemiecki / francuski	XXIII	1-4		4	120	8		120		30	2	30	2	30	2	30	2					Gr.
26.	ob.	fakultet				zgodnie z KPF	0	17				3		6						1		3		Gr.
27.		wychowanie fizyczne			1-2		60	0			60	30	0	30	0									Gr.
6 GRUPA ZAJĘĆ METODYCZNYCH I PRAKTYK ZAWODOWYCH																								
28.	ob.	Praktyka estradowa**	XIX,XXIV,XXV,XXVI	1-6			0	6				1		1		1		1		1		1		Ind.
							Razem	1620	180	930	150	540	315	30	285	30	330	30	315	30	210	30	165	30

* Do zrealizowania 1 semestr (15 godz.) w ciągu każdego roku akademickiego

** Realizacja przedmiotu praktyka estradowa w każdym semestrze jako minimum zakłada:

- udział w dwóch audycjach klasowych organowych lub kameralnych wraz z obowiązkową prezentacją wykonywanego repertuaru i omówieniem klasowym. wysłuchanie 2 koncertów wydziałowych (preferencją mają koncerty katedralne) lub kursów mistrzowskich udokumentowanych w postaci recenzji, przedłożonych pedagogowi prowadzącemu oraz
- obowiązkowo załączonych do indeksów podczas kolokwiów i egzaminów na prośbę studenta dziekan może zaliczyć przedmiot częściowo lub w całości na podstawie udziału solowego lub kameralnego w koncertach, konkursach kursach, master-class oraz uwzględniając
- akompaniowanie innym studentom podczas egzaminów, kolokwiów, przesłuchań, konkursów, itp.

GRUPA ZAJĘĆ KIERUNKOWYCH	105	ob.	0
GRUPA ZAJĘĆ PODSTAWOWYCH	30	ob.	14
GRUPA ZAJĘĆ OGÓLNYCH	39	ob.	34
GRUPA ZAJĘĆ METODYCZNYCH I PRAKTYK ZAWODOWYCH	6	ob.	6
ECTS	180	ob.	54

TREŚCI PROGRAMOWE:

Organy	Praktyczne zapoznanie się z repertuarem według poniższego zestawienia: 1. Muzyka dawnych tabulatur 2. Muzyka renesansu 3. Muzyka różnych szkół europejskiego baroku 4. Twórczość Johanna Sebastiana Bacha i kompozytorów epoki klasycyzmu 5. Muzyka epoki romantyzmu i postromantyzmu 6. Muzyka współczesna
Kameralistyka	Program obejmuje podstawowy repertuar w zakresie muzyki kameralnej od renesansu po twórczość współczesną. W zależności od składu zespołu i repertuaru organista pełni rolę: 1. Akompaniatora 2. Realizującego partię <i>basso continuo</i> 3. Równorzędnego partnera 4. Solisty w formie koncertującej
Kontrapunkt z fugą	1. pojęcia wstępne: homofonia, polifonia, kontrapunkt, polifonia w oparciu o system dur-moll, rola melodii w polifonii 2. styl ścisły i swobodny, prawa rządzące budową melodii w stylu ścisłym 3. podział nauki kontrapunktu, gatunki kontrapunkcyjne, kontrapunkt pojedynczy, podwójny 4. konstrukcje dwugłosowe w różnych gatunkach 5. imitacja swobodna, tworzenie dwugłosowej konstrukcji polifonicznej 6. konstrukcje trzygłosowe w różnych gatunkach 7. inwencja dwugłosowa – zasady konstrukcji na przykładzie utworów J. S. Bacha 8. imitacja ścisła: kanon dwugłosowy i jego rodzaje 9. pojęcia augmentacji i dyminucji, ruchu raka, inwersji 10. kanon trzygłosowy i jego rodzaje 11. fuga jako doskonała forma polifoniczna epoki baroku 12. analiza fug J. S. Bacha 13. zasady ekspozycji fugi, pojęcia dux i comes 14. możliwości konstrukcyjne fugi 15. przebieg harmoniczny oraz formalny fugi barokowej 16. pojęcia stretta, nuty pedałowej, augmentacji oraz dyminucji tematu, przeprowadzenia niepełnego, łącznika wewnętrznego i zewnętrznego 17. możliwości konstrukcji łączników zewnętrznych fugi pod względem modulatoryjnym i pracy motywicznej
Harmonia z ćwiczeniami	1. Praktyczne zapoznanie się z podstawowymi zjawiskami harmonicznymi (kadencje, progresje, figuracje, modulacje, alteracje) 2. Ćwiczenia harmoniczne w oparciu o styl kancjonalny 3. Ćwiczenia harmoniczne w oparciu o styl J.S. Bacha 4. Wybrane zagadnienia z harmonii XIX i XX wieku
Improwizacja	1. ćwiczenia przygotowawcze obejmujące zagadnienia technik improwizacyjnych – formy polifoniczne (imitacja, fugato), techniki wariacyjne, zagadnienia harmoniczne i struktury dźwiękowe. 2. improwizacja wybranych form muzycznych 3. swobodna improwizacja
Realizacja basso continuo	1. Akord bez przewrotu Akord sekstowy a) Kadencje – opóźnienie 4 na 3 b) Przewroty akordu septymowego: terckwartowy i kwintsekstowy Akord z dodaną sekstą c) Opóźnienie seksty d) Akord kwartsekstowy e) Akord septymowy f) Przewrót sekundowy g) Przewrót terckwartowy h) Reguła oktawy i) Akord nonowy 2. Ćwiczenia z podręcznika „Exercises in figured bass” opartego na fragmentach dzieł G.F. Haendla 3. Ćwiczenia oparte na wcześniej poznanej i różnorodnej tematyce, wybrane

	<p>fragmenty m.in. z dzieł A.Vivaldiego, A.Corelliego, A.Charpentiera i wielu innych Ćwiczenia z podręcznika „Exercises in figured bass” opartego na fragmentach dzieł G.F.Haendla</p> <ol style="list-style-type: none">4. J.S.Bach – wybrane fragmenty z kantat i oratoriów5. Praca nad różnymi formami i sposobami realizacji basso continuo : chorał, chór, aria, duet, tercet, recitativo secco, recitativo acompagniato
Propedeutyka kompozycji	<ol style="list-style-type: none">1. techniki imitacyjne w epoce klasycyzmu, analiza dzieł W. A. Mozarta, J. Haydna, L. v. Beethovena2. techniki imitacyjne w okresie romantyzmu, analiza dzieł z wykorzystaniem kanonu R.Schumanna3. fugi w twórczości F. Mendelssohna-Bartholdy'ego – analiza konstrukcyjna i harmoniczna4. muzyka francuska i podejście do polifonii w dziełach organowych C. Francka, L. Vierne'a, Ch. M. Widora, J. Alaina5. polifonia w twórczości D. Szostakowicza na podstawie Preludiów i fug na fortepian, rozszerzenie tonalności, modalność6. polifonia w twórczości P. Hindemitha – nowa tonalność7. dodekafonia jako wynik przeciwstawienia do systemu dur-moll8. techniki kompozytorskie początku XX wieku: dodekafonia, punktualizm, Klangfarbenmelodie; impresjonizm, ekspresjonizm w muzyce9. technika kompozytorska O. Messiaena na przykładzie traktatu kompozytora i dzieł organowych10. technika kompozytorska G. Ligetiego – mikropolifonia, notacja graficzna, amplifikacja instrumentu na przykładzie dzieł organowych11. symbolizm w muzyce G. Crumba, techniki polifonii warstw12. I. Xenakis – matematyka w muzyce13. minimalizm muzyczny: H. M. Górecki, A. Part, L. Andriessen14. nowe techniki kompozytorskie wykorzystujące pojęcie polifonii na przykładzie dzieł: Y. Hoellera, S. Moryto, M. Sawy, W. Lutosławskiego
Chorał gregoriański	<ol style="list-style-type: none">1. Semiologia gregoriańska, badania E. Cardin'e i jego uczniów2. Neumy wielodźwiękowe3. Rozwinięte formy ruchu rytmiczno-melodycznego4. Analiza utworów i ich interpretacja5. Źródłoznawcze studium komparatystyczne najstarszych źródeł adiastematycznych6. Metodologia pracy ze źródłami paleograficznymi7. Analiza wybranych utworów z repertuaru Mszy św. i Officjum8. Ćwiczenia praktyczne interpretacji
Hymnologia protestancka	<ol style="list-style-type: none">1. Reformacja – geneza, tło historyczne i teologiczne.2. Różnice pomiędzy nauką Kościoła katolickiego a Kościołów ewangelickich.3. Inne Kościoły protestanckie – metodyści, baptyści, zielonoświątkowcy.4. Biblijne odniesienia do muzyki – muzyka w Biblii.5. Poglądy Reformatorów – Marcina Lutera i Jana Kalwina na rolę muzyki w Kościele.6. Psalterz Genewski – śpiewniki, kancjonały czeskie, niemieckie7. Kościoły ewangelickie dzisiaj8. Śpiewniki, kancjonały i choralniki.9. Tradycja polska – nabożeństwo ewangelicko-reformowane (nurdy czesko-braterskie, elementy szwajcarskie, szkockie, francuskie), odrębność liturgiczna Warszawy i innych parafii.10. Układ nabożeństwa luterańskiego i reformowanego.11. Chorał protestancki jako źródło inspiracji w muzyce.
Organy – seminarium	<p>Seminarium organowe to przedmiot, gdzie poszczególni pedagodzy prowadzą zajęcia teoretyczne z zawężonego tematu (np. polska organowa muzyka współczesna, twórczość G. Frescobaldiego, wybrane aspekty problematyki wykonawczej muzyki mistrzów Szkoły Północno-Niemieckiej itp.). Monotematyczne seminarium trwa jeden semestr po czym następuje następna edycja na inny temat.</p> <p>Student w toku studiów I stopnia jest zobowiązany zaliczyć 3 semestry seminarium, samodzielnie wybierając treści najbardziej go interesujące.</p>
Chór	<ol style="list-style-type: none">1. Doskonalenie umiejętności zespołowego muzykowania oraz współdziałania

	<p>w grupie w ramach pracy w dużym zespole chóralnym.</p> <ol style="list-style-type: none">2. Kształcenie wokalne studentów3. Podstawy prawidłowego oddechu, podparcia dźwięku (appoggio)4. Zasady właściwej fonacji5. Prawidłowe kształtowanie samogłosek6. Właściwa wymowa spółgłosek7. Zasady dykcji8. Praca nad poszerzaniem skali głosu9. Wyrównanie barwy brzmienia głosu poszczególnych rejestrach brzmieniowych Stosowanie różnych rodzajów artykulacji (legato – staccato)10. Praca nad właściwym brzmieniem poszczególnych sekcji wokalnych (głosów) chóru11. Wyrównanie proporcji brzmieniowych w całym zespole w zależności od stosowanej dynamiki. Doskonalenie czytania a vista nut głosem.12. Doskonalenie słuchu harmonicznego13. Rozwijanie umiejętności świadomego frazowania14. Poznanie poszczególnych faz cyklu pracy nad dziełem od wstępnego czytania do artystycznego wykonania podczas koncertu.15. Rozwijanie wrodzonej muzykalności Poznanie wartościowego repertuaru16. Interpretacja dzieła w zgodności z estetyką stylu epoki w której powstało17. Kształtowanie artystycznej osobowości studenta w duchu odpowiedzialności za wykonywaną partię i końcowy efekt artystyczny18. Przygotowanie i wykonanie koncertowe wybranych dzieł
Orkiestra	<ol style="list-style-type: none">1. Praktyczne zapoznanie się z wybranym repertuarem z podstawowego kanonu orkiestrowej literatury2. Przygotowanie do realizacji zadań artystycznych w grupie muzyków;3. Nauka pracy z dyrygentem nad interpretacją dzieł orkiestrowych;4. Poszerzanie technik instrumentalnych w kontekście współpracy z zespołem orkiestrowym
Kształcenie słuchu	<ol style="list-style-type: none">1. Praktyczne ćwiczenia analityczno-słuchowe do percepcji wzrokowej, pamięciowej i korekty błędów.2. Dyktanda do zapisu oraz do bezpośredniej realizacji głosem i na fortepianie.3. Analiza harmoniczna przykładów z literatury muzycznej od średniowiecza do współczesności ze szczególnym uwzględnieniem literatury przeznaczonych na instrumenty klawiszowe.4. Korekta błędów w zapisanych przykładach nutowych jedno- i wielogłosowych.5. Uzupełnianie brakujących partii tekstu nutowego w przykładach jedno- i wielogłosowych oraz w partyturze.6. Czytanie nut głosem, m.in.: czytanie a vista, dośpiewywanie brakującego głosu, śpiewanie z równoczesnym graniem drugiego głosu na fortepianie, doimprowizowywanie akompaniamentów do podanych melodii tonalnych i o rozszerzonej tonalności oraz głosów rytmicznych, czytanie nut w starych kluczach i transponowanie głosem i na fortepianie fragmentów utworów, realizacja przebiegów rytmicznych przy pomocy taitacji i solmizacji. <p>W całym procesie nauczania stosowane są takie same typy ćwiczeń, zmienia się tylko rodzaj materiału muzycznego (z zachowaniem chronologii historycznej i formalnej) oraz stopień trudności we wszystkich wprowadzanych zagadnieniach percepcyjnych, skorelowany ze stopniem zaawansowania słuchowego studentów. Podstawowym materiałem wszystkich ćwiczeń i zadań słuchowych są specjalnie przygotowane fragmenty utworów muzycznych solowych, kameralnych i orkiestrowych, wybranych z literatury od średniowiecza do czasów obecnych oraz ćwiczenia z podręczników polskich i zagranicznych. Ponadto stosowane są ćwiczenia testowe o różnych poziomach trudności.</p>
Historia muzyki z literaturą	<ol style="list-style-type: none">1. Periodyzacja wszystkich epok w historii muzyki od starożytności do muzyki XXI wieku.2. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju różnych stylów muzycznych w okresie starożytności, średniowiecza i renesansu wraz z prezentacją przykładów muzycznych.

	<ol style="list-style-type: none">3. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju techniki polifonicznej w renesansie wraz z prezentacją przykładów muzycznych.4. Wybrane zagadnienia i przykłady z literatury muzycznej dotyczącej genezy powstania i rozwoju opery w okresie baroku.5. Geneza i rozwój stylu koncertującego, jako reprezentatywnej techniki instrumentalnej epoki baroku wraz z prezentacją przykładów muzycznych.6. Wybrane zagadnienia dotyczące twórczości wokalnoinstrumentalnej największych przedstawicieli baroku wraz z prezentacją przykładów muzycznych.7. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju stylu rokoko, galant i wczesnoklasycznego wraz z prezentacją przykładów muzycznych.8. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju symfoniki klasycznej wraz z prezentacją przykładów muzycznych.9. Wybrane zagadnienia dotyczące twórczości oratoryjno-kantatowej i religijnej J. Haydna, W.A. Mozarta.10. Wybrane zagadnienia dotyczące twórczości operowej w epoce klasycyzmu wiedeńskiego wraz z prezentacją przykładów muzycznych.11. Przełomowe znaczenie twórczości L. van Beethovena w rozwoju formy symfonii i orkiestry symfonicznej w XVIII wieku wraz z prezentacją przykładów muzycznych.12. Romantyzm – ogólne omówienie epoki; ramy czasowe oraz najważniejsze cechy charakteryzujące styl romantyczny w literaturze, sztukach pięknych i muzyce oraz przedstawienie próby ogólnej klasyfikacji stylów i kompozytorów w muzyce XIX wieku.13. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju symfoniki w XIX wieku wraz z prezentacją przykładów muzycznych.14. Wybrane zagadnienia dotyczące wielkich form wokalnych, oratoryjno-kantatowych i religijnych w muzyce XIX wieku wraz z prezentacją przykładów muzycznych.15. Najistotniejsze cechy stylu neoromantycznego w muzyce wraz z prezentacją przykładów muzycznych.16. Klasyfikacja kierunków, technik kompozytorskich, tendencji stylistycznych i form w muzyce XX wieku z zaznaczeniem wydarzeń artystycznych, które można uznać za początek nowej epoki.17. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju stylu impresjonistycznego wraz z prezentacją przykładów muzycznych.18. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju neoklasycyzmu w Polsce i na świecie wraz z prezentacją przykładów muzycznych.19. Wybrane zagadnienia dotyczące zasad funkcjonowania techniki dodekafonicznej, serialnej, punktualistycznej, aleatorycznej, muzyki stochastycznej, minimal i innych współczesnych technik wraz z prezentacją przykładów muzycznych.20. Wybrane zagadnienia dotyczące twórczości kompozytorów polskich XX i XXI wieku.21. Nowości
Historia form i stylów muzycznych	<ol style="list-style-type: none">1. Wybrane zagadnienia z zakresu genezy i rozwoju różnego typu form muzycznych właściwych dla danego okresu historycznego.2. Wybrane zagadnienia z zakresu genezy i rozwoju stylów muzycznych i technik kompozytorskich właściwych dla danych okresów historycznych.
Fortepian	<ol style="list-style-type: none">1. uzupełnienie braków technicznych,2. korekta aparatu gry3. praca nad techniką pianistyczną zarówno w sensie jej dalszego rozwoju poprzez stopniowe wprowadzanie różnych problemów wykonawczych i technik wykonawczych,4. nauka realizacji i doboru właściwych dla każdej epoki i stylu środków wykonawczych5. realizacja ozdobników, agogiki, problemy rabata, dynamiki, artykulacji, barwy dźwięku,6. nauka używania prawego, lewego i środkowego pedału,

Klawesyn	Ze względu na zróżnicowany poziom przygotowania i umiejętności poszczególnych studentów, problematyka i program zajęć dostosowane są do ich indywidualnych możliwości. Program obejmuje utwory od wczesnego Renesansu do późnego Baroku. W ciągu semestru student powinien opracować ok. 30-minutowy program.
Seminarium pisemnej pracy dyplomowej	Wybór i opracowanie wybranego tematu pisemnej pracy licencjackiej
Konsultacje pracy dyplomowej	<ol style="list-style-type: none">1. Dostosowanie i wybór materiałów źródłowych do tematu pracy2. Analiza z pedagogiem3. Rozpoczęcie pisania pracy pisemnej w oparciu i uwagi pedagoga4. Znaczne rozbudowanie pracy pisemnej5. Korekty i uwagi pedagoga6. Ukończenie pisania zaawansowanej pracy pisemnej
Fizjologia muzyki	<p>Ćwiczenia w zakresie poznawczym własnych odruchów i reakcji oraz ich opanowania.</p> <p>FIZJOLOGIA MUZYKI zajmuje się eliminowaniem nieprawidłowych nawyków ruchowych oraz nawykowych reakcji nieodpowiednich w danych warunkach. Uczy umiejętności swobodnego kontrolowania procesów utrzymywania równowagi psychofizycznej, koordynacji ruchów i zachowań. Zwraca uwagę na świadomość i uważność w ruchu i działaniu.</p> <p>Przedmiot korzysta z tzw. Techniki Alexandra. Jej twórca, F. Matthias Alexander (1869-1955), australijski aktor, pokonując swoje problemy z głosem, stworzył metodę, która dzięki poprawie sposobu posługiwania się własnym organizmem, prowadzi do lepszego jego funkcjonowania i eliminacji wielu dolegliwości i bólów. Alexander zwracając uwagę na konieczność utrzymania pełni przestrzeni organizmu, dostrzegł istotę prawidłowej dynamicznej relacji pomiędzy głową, szyją i kręgosłupem. Stwierdził, że jej zapewnienie, umożliwia niezaburzony przebieg podstawowych procesów życiowych, optymalne funkcjonowanie wszystkich organów, swobodę oddechu, ruchu i głosu.</p>
Praktyka estradowa	Rozwijanie świadomości studenta dotyczącej procesu przygotowania do występu publicznego Nabieranie przez studenta doświadczeń w występach publicznych solowych i kameralnych